

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIJSKI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o U 142519 23 UŽ
Brčko, 29.11.2023. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacijski sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Maide Kovačević kao predsjednice vijeća, Roberta Jovića i Vuka Lučića kao članova vijeća, u upravnom sporu tužitelja „BIMAL“ d.d. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, zastupan po opunomoćenicima iz Odvjetničkog društva "IBRAHIMOVIĆ & CO" d.o.o. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, protiv tuženog Apelacijskog povjerenstva Ureda gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi poništenja rješenja tuženog broj predmeta: UP-II-24-000003/21, broj akta: 01.7-0222MS-002/21 od 21.9.2021. godine, odlučujući o žalbi tuženog Apelacijskog povjerenstva Ureda gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izjavljene protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 142519 21 U od 7.7.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.11.2023. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Apelacijskog povjerenstva Ureda gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 142519 21 U od 7.7.2023. godine se POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o U 142519 21 U od 7.7.2023. godine (u daljnjem tekstu: prvostupanjska presuda ili pobijana presuda) odlučeno je kao u nastavku:

„I UVAŽAVA se tužba tužitelja "BIMAL" d.d. Brčko distrikt BiH, poništava se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj predmeta: UP-II-24-000003/21, broj akta: 01.7-0222MS-002/21 od 21.09.2021.godine i predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

II Obavezuje se tužena da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.142,40 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“

Protiv prvostupanjske presude tuženo Apelacijsko povjerenstvo Ureda gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: tuženi) je

pravovremeno izjavilo žalbu zbog „pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava“ sa prijedlogom ovom sudu da „uvaži žalbu žalitelja i preinači prvostepenu presudu Osnovnog suda Brčko distrikta BiH, broj: 96 o U 142519 21 U od 07.07.2023. godine tako što će odbiti tužbu tužitelja u cijelosti kao neosnovanu“.

Tužitelj „BIMAL“ d.d. Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: tužitelj) nije dostavio odgovor na žalbu tuženog.

Nakon što je prvostupanjsku presudu ispitao u smislu odredbe članka 341. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18 i 6/21, u daljnjem tekstu: Zakon o parničnom postupku ili ZPP) a u svezi sa odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 4/00 i 1/01, u daljnjem tekstu: Zakon o upravnim sporovima ili ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz razloga koji slijede.

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je, primjenom odredbe članka 31. stavak (2) Zakona o upravnim sporovima, tužbu tužitelja kojom je tražio da se poništi rješenje tuženog broj predmeta UP-II-24-000003/21, broj akta: 01.7-0222MS-002/21 od 21.9.2021. godine (u daljnjem tekstu: konačan upravni akt ili osporeno upravno rješenje) u cijelosti uvažio, na način što je poništio konačan upravni akt tuženog te predmet vratio tuženom na ponovno odlučivanje, te istodobno i obvezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora.

Takvu odluku prvostupanjski sud je u bitnome obrazložio razlozima da je našao utemeljenim navode tužitelja da je tuženi propustio u svom konačnom upravnom aktu izvršiti zakonsku obvezu da jasno i argumentirano odgovori na sve istaknute navode žalbe, posebno glede navoda tužitelja „da je inspektor propustio utvrditi stvarnu i činjeničnu osnovu odnosno propustio je provjeriti da li su, na koji način, koju vrstu i prema kojoj tehničkoj dokumentaciji izvršeni (sanacioni) radovi, tvrdeći pri tome da su u konkretnom slučaju izvedeni sanacioni radovi uslijed utvrđene defektaže na izlaznoj podzemnoj cijevi odvodnog kanalizacionog cjevovoda koju je rijeka Sava otkinula (uslijed podizanja i spuštanja nivoa vode) te da su u svrhu sprečavanja nastanka štete po obalu ali i u svrhu neometanog funkcioniranja kanalizacione infrastrukture, obzirom da je prijetilo još većem urušavanju obale rijeke Save i predmetne infrastrukture, izvedeni po hitnom postupku sanacioni radovi na odvodnom kanalizacionom cjevovodu, da su radovi izvedeni u skladu sa postojećom projektom dokumentacijom, koju dokumentaciju je Odjeljenje za komunalne poslove, kao kvalificirano nadležno odjeljenje za održavanje, rekonstrukciju i izgradnju vodoprivrednih objekata ocijenilo kao zadovoljavajuće i prihvatilo kao tehnički ispravno, iz koje jasno i nedvosmisleno proizilazi da su u konkretnom slučaju izvedeni hitni sanacioni radovi sa ciljem sprečavanja nastanka neposredne opasnosti i štete kako po okolinu tako i po proizvodno društvo, kao i da se analizom projektne dokumentacije može izvesti jasan zaključak da nije odstupljeno od iste tj. da su radovi izvedeni radi očuvanja bitnih karakteristika građevine u toku njenog trajanja, čime se nisu mijenjali uslovi u skladu sa kojim je ranije izgrađena, da je s tim u vezi bilo potrebno da

vodoprivredni inspektor detaljno i sa dužnom pažnjom pregleda raspoloživu dokumentaciju, utvrdi koje je radove izveo subjekt nadzora, da li posjeduje određenu tehničku dokumentaciju, te na temelju potpuno utvrđenog činjeničnog stanja izvede pravilan zaključak da li su izvedeni radovi rekonstrukcije ili su to hitni sanacioni radovi prema postojećoj projektnoj dokumentaciji (vraćanje kanalizacione infrastrukture u prvobitno stanje), te da li je njihovom izvođenju trebalo predhoditi pribavljanje dozvola/saglasnosti“ a koje žalbene navode tuženi je propustio da jasno i argumentirano ocijeni, odnosno da jasno navede razloge zbog kojih iste nije usvojio, čime je „bez jasnog i potpunog odgovora na naprijed navedene žalbene navode“ tuženi propustio da odgovori „svom zadatku iz odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH“, što po mišljenju prvostupanjskog suda predstavlja razlog za poništenje osporenog upravnog rješenja obzirom da se kao takvo ne može ispitati. Pored navedenog, prvostupanjski sud je također ukazao da na to da tužitelj utemeljeno u tužbi ističe da je nejasan navod tuženog kojeg navodi u svom obrazloženju (stranica br. 2) a da pri tome isti nigdje nije bio naveden u prvostupanjskom rješenju vodoprivrednog inspektora: „Inspektor je utvrdio da navedeni radovi, utiču na proticajni profil rijeke Save, te u velikoj mjeri opterećuju okolni teren, što bi u konačnici moglo dovesti do pojave klizišta“ te postavlja pitanje odakle ovakav zaključak tuženog kada je i ranije postojao odvodni kanal i obaloutvrda za potrebe odvođenja otpadnih voda sa strane subjekta nadzora, radi čega je prvostupanjski sud sudio tako što je tužbu tužitelja kojom je tražio da se poništi konačan upravni akt uvažio, isti poništio te predmet vratio tuženom na ponovno odlučivanje.

Tuženi u žalbi, izjavljenoj protiv prvostupanjske presude, kroz oba žalbena razloga u bitnome ponavlja navode koje je već iznio u svom konačnom upravnom aktu, dodajući i to da „to što je odredbom člana 226 stav 2 ZUP-a propisano da Apelaciona komisija mora obrazložiti sve žalbene navode, ne znači da postoji zakonski razlog zbog kojeg sud poništava rješenje i vraća na ponovni postupak ako po ocjeni suda nije adekvatno ili nije dovoljno obrazložen navod iz žalbe jer odredba člana 29 stava 2 Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta ne propisuje kao razlog zbog kojeg se može poništiti rješenje i vratiti na ponovni postupak to što nije odgovoreno na neki žalbeni navod u postupku ili po ocjeni i shvatanju suda nije dovoljno odgovoreno budući da su ti navodi potpuno irelevantni“, kao i to da je „inspektor utvrdio da navedeni radovi utiču na proticajni profil rijeke Save, te u velikoj mjeri opterećuju okolni teren, što bi u konačnici moglo dovesti do pojave klizišta“ a što proizilazi iz akta vodoprivrednog inspektora broj: UP-I-24-000160/21 broj akta: 01.6-1173ES-007/21 od 10.9.2021. godine, kojim aktom je žalba dostavljena tuženoj na postupanje i u kom aktu je sadržan i odgovor na žalbu prvostupanjskog tijela.

Po ocjeni ovog suda, tuženi žalbom nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude.

Iz stanja cjelokupnog spisa, razvidno je činjenično stanje koje se u bitnome ogleda u sljedećem:

- da je vodoprivredni inspektor Ureda gradonačelnika, Inspektorat Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, postupajući po usmenom nalogu, u postupku vršenja inspeksijskog nadzora ispuštanja jestivog ulja u javnu kanalizaciju i dalje vodotok

rijeke Save od strane tužitelja, dana 23.8.2021. godine izvršio inspekcijski nadzor vodotoka rijeke Save, te je nakon toga u prostorijama tužitelja sačinio zapisnik o inspekcijskom pregledu, kojim je pored ostalog konstatirao da „prema izjavi prisutnog lica M.P., subjekt nadzora je prije cca 3 sedmice izvršio rekonstrukciju kanalizacionog kolektora na izlazu u rijeku Savu, uz izgradnju obaloutvrde dimenzija 12 x 10 metara, za što ne posjeduje vodoprivrednu dozvolu niti saglasnost“, te donio rješenje o otklanjanju nepravilnosti broj predmeta: UP-I-24-000160/21 broj akta: 01.6-1173ES-003/21 od 24.8.2021. godine (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje ili rješenje inspektora) u kojem je pored ostalog naveo da subjekt nadzora ne posjeduje vodoprivrednu suglasnost i dozvolu za rekonstrukciju kanalizacionog kolektora na izlazu u rijeku Savu, čime je postupio suprotno odredbi članka 64. stavak (3) i članka 16. stavak (1), (2) i (3) a u svezi sa člankom 115. stavak (1) Zakona o vodama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 10/98, u daljnjem tekstu: Zakon o vodama) te mu se točkom 1. podtočkom e) izreke rješenja inspektora nalaže da pribavi vodoprivrednu dozvolu za izvršene radove na rekonstrukciji kanalizacionog kolektora i izgradnji obaloutvrde pored istog, kod nadležnog Odjela za poljogospodarstvo, šumarstvo i vodno gospodarstvo Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u roku od 6 mjeseci po prijemu rješenja;

- da je tužitelj protiv točke 1. podtočke e) rješenja inspektora izjavio žalbu u kojoj je naveo da je vodoprivredni inspektor propustio utvrditi stvarnu i činjeničnu osnovu odnosno propustio provjeriti da li su, na koji način, koje vrste i prema kojoj tehničkoj dokumentaciji izvršeni (sanacioni) radovi, da je za vrijeme inspekcijskog nadzora traženo od vodoprivrednog inspektora da se pozovu radnici iz nadležnog Odjela za razvoj društva „Bimal“ d.d. Brčko distrikt BiH, a koji su detaljno upoznati sa izvedenim radovima na izlaznoj građevini otpadnih voda na Savi „što vodoprivredni inspektor samo iz njemu poznatih razloga je odbacio kao mogućnost“, da su u konkretnom slučaju izvedeni sanacioni radovi uslijed utvrđene defektaže na izlaznoj podzemnoj cijevi odvodnog kanalizacionog cjevovoda koju je rijeka Sava otkinula (uslijed podizanja i spuštanja nivoa vode) te da su u svrhu sprečavanja nastanka štete po obalu ali i u svrhu neometanog funkcioniranja kanalizacione infrastrukture, obzirom da je prijetilo još većem urušavanju obale rijeke Save i predmetne infrastrukture, izvedeni po hitnom postupku sanacioni radovi na odvodnom kanalizacionom cjevovodu; da su radovi izvedeni u skladu sa postojećom projektnom dokumentacijom, koju dokumentaciju je Odjel za komunalne poslove, kao kvalificirani nadležni odjel za održavanje, rekonstrukciju i izgradnju vodoprivrednih objekata ocijenilo kao zadovoljavajuće i prihvatilo kao tehnički ispravno, iz koje jasno i nedvosmisleno proizilazi da su u konkretnom slučaju izvedeni hitni sanacioni radovi sa ciljem sprečavanja nastanka neposredne opasnosti i štete kako po okolinu tako i po proizvodno društvo; da se analizom projektne dokumentacije može izvesti jasan zaključak da nije odstupljeno od iste tj. da su radovi izvedeni radi očuvanja bitnih karakteristika građevine tijekom njenog trajanja te da se nisu mijenjali uvjeti u skladu sa kojim je ranije izgrađena; da je bilo potrebno da vodoprivredni inspektor detaljno i sa dužnom pažnjom pregleda raspoloživu dokumentaciju, utvrdi koje je radove izveo subjekt nadzora, da li posjeduje određenu tehničku dokumentaciju, te na temelju potpuno utvrđenog činjeničnog stanja izvede pravilan zaključak da li su izvedeni radovi rekonstrukcije ili su to hitni sanacioni radovi prema postojećoj projektnoj dokumentaciji (vraćanje

kanalizacione infrastrukture u prvobitno stanje), te da li je njihovom izvođenju trebalo predhoditi pribavljanje dozvola/suglasnosti, kao i

- da je tuženi odlučujući po žalbi tužitelja donio rješenje broj predmeta: UP-II-24-000003/21, broj akta: 01.7-0222MS-002/21 od 21.9.2021. godine, u ovom predmetu konačan upravni akt, vodeći se pri tome navodima prvostupanjskog organa (da je dana 23.8.2021. godine izvršen inspekcijski pregled i kontrola izvršenja naloženih radnji o čemu je sačinjen zapisnik o inspekcijskom pregledu broj: 24-110/21, kao i fotografije, da je navedenim zapisnikom a na izjavu prisutnog lica M.P., direktora proizvodnje, utvrđeno da je subjekt nadzora u ranijem periodu prije cca 3 sedmice izvršio rekonstrukciju kanalizacionog kolektora uz izgradnju obaloutvrde dimenzija cca 12x10 metara, a za što ne posjeduje vodoprivrednu suglasnost, niti dozvolu), ocijenio da je prvostupanjsko tijelo pravilno proveo postupak, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te pravilno primijenio materijalni propis kada je naložio tužitelju da pribavi vodoprivrednu dozvolu za izvršene radove na rekonstrukciji kanalizacionog kolektora i izgradnji obaloutvrde pored istog, navodeći pri tome i nove činjenice koje nisu bile navedene u prvostupanjskom rješenju postupajućeg inspektora da je inspektor utvrdio da navedeni radovi utječu na proticajni profil rijeke Save te u velikoj mjeri opterećuju okolni teren, što bi u konačnici moglo dovesti do pojave klizišta, dok je žalbeni navod tužitelja da je „inspektor propustio utvrditi stvarnu i činjeničnu osnovu“ te da je od inspektora traženo da se pozovu radnici iz nadležnog Odjela za razvoj društva „Bimal“ d.d. ocijenio kao neutemeljen, dok je ostale navode tužitelja kojim se poziva na materijalne dokaze ocijenio kao irelevantne za drugačije donošenje odluke, te u konačnici odbio žalbu tužitelja kao neutemeljenu i odlučio kao u dispozitivu konačnog upravnog akta, nakon čega je tužitelj protiv konačnog upravnog akta podnio tužbu prvostupanjskom sudu koju je u biti zasnovao na istim razlozima zbog kojih je izjavio žalbu protiv prvostupanjskog rješenja.

Nema mjesta žalbenim navodima da je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da tuženi u svom drugostupanjskom upravnom rješenju po žalbi tužitelja nije u cijelosti izvršio ocjenu svih žalbenih navoda u smislu članka 226. stavak (2) Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine – pročišćeni tekst („Sl. glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 48/11, 21/18 o 23/19, u daljnjem tekstu: Zakon o upravnom postupku ili ZUP) kao i da takav propust tuženog ne može biti razlog za poništenje rješenja i vraćanja na ponovni postupak u smislu članka 29. stavak (2) Zakona o upravnim sporovima.

Ovaj sud nalazi da prvostupanjski sud pravilno ukazuje da je člankom 226. stavak (2) Zakona o upravnom postupku, u relevantnom dijelu regulirano da se „u obrazloženju Apelacionog povjerenstva moraju ocijeniti i svi navodi žalbe“, a što i po mišljenju ovog suda implicira da je tuženi, bez obzira na relevantnost ili irelevantnost žalbenih navoda, dužan svaki (pa i irelevantan) žalbeni navod razmotriti, a da li će ga, kao takvog, ocijeniti važnim za odlučivanje ili ne, ovisi od kvalitete svakog konkretnog žalbenog navoda u kontekstu konkretne upravne stvari o kojoj se odlučuje. U tom smislu, čak i u situaciji da određeni žalbeni navod tuženi ocijeni za irelevantan, dužan je, prema standardu obrazložene odluke iz članka 194. stavak (2) ZUP-a u svom obrazloženju iznijeti jasne i argumentirane razloge zbog čega konkretan žalbeni navod cijeni za nevažan sa aspekta odlučivanja u konkretnoj

upravnoj stvari, a kako to u konačnici pravilno pravno rezonira prvostupanjski sud, jer u suprotnom, odluka bi bila manjkava i kao takva ne bi se mogla ispitati, a što bi u konačnici predstavljalo povredu prava stranke na pravično odlučivanje (suđenje) iz odredbe članka II stavak (3) točke e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama.

Međutim, u slučaju da upravno tijelo postupi suprotno odredbi članka 226. stavak (2) ZUP-a u svezi sa člankom 194. stavak (2) ZUP-a, to ne znači, po automatizmu, da navedeni propust ima onu kvalitetu povrede koja se traži za poništenje iz članka 29. stavak (2) ZUS-a. Ovo iz razloga što povreda pravila upravnog postupka, kao razlog za poništenje, mora biti takvog značaja da je bila od utjecaja na rješavanje predmetne pravne stvari, a što se u pravilu ostvaruje (i) u situaciji kada upravno tijelo propusti utvrditi sve okolnosti i činjenice koje su odlučne sa aspekta pravilnog i zakonitog rješavanja upravne stvari ili kada žalbeno upravno tijelo propusti sankcionirati takav propust ili se u svezi tih žalbenih navoda ne očituje ili se nedostatno kritički očituje o istima.

Nastavno na prethodno, ovaj sud podsjeća da je člankom 7. Zakona o upravnom postupku jasno predviđeno da se u upravnom postupku izravno ostvaruje princip materijalne istine čime se upravnom tijelu (pa tako i tuženoj kao drugostupanjskom tijelu) utvrđuje obveza da utvrdi pravo stanje stvari i u tom cilju se moraju utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

U tom smislu, od odlučnog značaja za pravilno i zakonito odlučivanje po žalbi tužitelja jeste upravo provjera utemeljenosti njegovih navoda kojima sadržajno u bitnom ukazuje da vodoprivredni inspektor prilikom donošenja prvostupanjskog upravnog akta nije izveo sve neophodne dokaze radi potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja iako se upravni (inspekcijski) postupak nesporno sprovodi i prema principu materijalne istine. Kako je tužitelj žalbenim navodima ukazivao da je vodoprivredni inspektor u postupku vršenja inspekcijskog nadzora propustio da detaljno i sa dužnom pažnjom pregleda raspoloživu dokumentaciju te utvrdi koje točno radove je izveo subjekt nadzora te da li je za izvođenje istih posjedovao određenu tehničku dokumentaciju, uslijed čega je propustio da potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje te na temelju istog izvede pravilan zaključak da li su od strane subjekta nadzora izvedeni radovi na rekonstrukciji kanalizacionog kolektora i izgradnjom obaloutvrde pored istog ili se u konkretnom slučaju radilo o poduzimanju hitnih sanacioni radovi uslijed utvrđene defektaže na izlaznoj podzemnoj cijevi odvodnog kanalizacionog cjevovoda koju je rijeka Sava otkinula (uslijed podizanja i spuštanja nivoa vode) u svrhu sprečavanja nastanka štete po obalu kao i neometanog funkcioniranja kanalizacione infrastrukture, te da li je njihovom izvođenju trebalo prethoditi pribavljanje vodoprivredne suglasnosti, tuženi, kao instanciono upravno tijelo, je bilo dužno dati ocjenu činjenične i pravne (ne)utemeljenost predmetnih žalbenih navoda, odnosno tuženi je bio dužan da jasno navede razloge zbog kojih naprijed navedene žalbene navode tužitelja nije usvojio, kako to pravilno cijeni i zaključuje prvostupanjski sud (stranica 6. prvi pasus ožalbene presude) a koje činjenice (na kojima tužitelj istrajava u upravnom postupku i u ovom upravnom sporu) jesu od značaja za pravilnu primjenu odredbi

članka 16. stavci (1), (2) i (3) te članka 23. Zakona o vodama te pravilno i zakonito rješavanje predmetne upravne stvari.

Ovaj sud ponavlja da je upravno tijelo, prema standardu obrazložene odluke, dužno ocijeniti svaki žalbeni navod i za svoju odluku dati dostatne, jasne i argumentirane razloge, pa u situaciji kada je određeno činjenično ili pravno pitanje predmet sporenja tijekom upravnog postupka, obveza je upravnog tijela da, prema principu materijalne istine, poduzme sve neophodne aktivnosti kako bi se utvrdile sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Dakle, tuženi je bio dužan da jasno navede razloge zbog kojih naprijed navedene žalbene navode tužitelja nije usvojio. Umjesto toga, tuženi je prilikom ispitivanja zakonitosti prvostupanjskog upravnog akta, prihvatio razloge iz njegovog obrazloženja i akta kojim je spis dostavljenom tuženom na postupanje po žalbi, ne upuštajući se dostatno u kritičku analizu izjavljenih žalbenih navoda tužitelja, iako je bio dužan ocijeniti sve navode žalbe i o svakom dati ocjenu pravne (ne)utemeljenosti i jasno navesti razloge zbog kojih je određeni navod iz žalbe usvojen ili nije usvojen.

S tim u vezi, ovaj sud nalazi da je za potrebe pravilnog presuđenja u ovom predmetu od značaja bilo utvrditi sve odlučne činjenice od kojih ovisi primjena odredbe članka 16. Zakona o vodama kojom je u relevantnom dijelu propisano da se radovi na izgradnji novih, kao i rekonstrukciji ili uklanjanju postojećih objekata i postrojenja, kao i drugi radovi koji mogu privremeno, povremeno ili trajno da prouzrokuju promjene u prirodnom ili vještački uspostavljenom režimu voda ili na koji utiče režim voda, mogu izvoditi samo na osnovu pribavljene vodoprivredne suglasnosti, kao i suglasnosti drugih tijela ako je to predviđeno drugim propisima, ali i članka 23. istog zakona, kod toga da je odredbom članka 83. istog Zakona propisano da poslove planiranja, razvoja, održavanja, zaštite voda, izgradnje i rekonstrukcije vodoprivrednih objekata, obranu od poplava, studijsko istraživačke radove, vodoprivredne osnove i druga istraživanja i projektiranja iz oblasti voda, Direkcija povjerava poduzećima koja su registrirana za tu djelatnost.

Nastavno na navedeno u cilju donošenja pravilne i zakonite odluke vodoprivredni inspektor je u postupku vršenja inspekcijaskog nadzora, a u skladu sa ovlastima iz odredbe članka 94. stavak (1) točka a) Zakona o inspekcijama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 24/08, 25/08 - ispr, 20/13, 16/18, 8/19, 11/20, 24/20 i 40/2020, u daljnjem tekstu: Zakon o inspekcijama) bio dužan provesti upravni postupak poštujući pri tome propisana načela iz odredbi članaka 4, 7, 8, i 9. Zakona o upravnom postupku, te u smislu odredbe članka 10. stavak (1) Zakona o inspekcijama u postupku inspekcijaskog nadzora izvesti sve neophodne dokaze radi utvrđivanja činjeničnog stanja, te u smislu odredbe članka 10. stavak (2) istog Zakona omogućiti subjektu nadzora da u postupku inspekcijaskog nadzora predloži i podnese dokaze radi utvrđivanja potpunog činjeničnog stanja, te da u zapisniku o izvršenom inspekcijaskom pregledu pored utvrđenih činjenica navede izjave, primjedbe, i druge relevantne činjenice i okolnosti (članak 37. istog Zakona), te donese rješenje koje će sadržavati i koji su dokazi izvedeni, kakvo je činjenično stanje utvrđeno i na temelju kojih dokaznih sredstava, razloge koji su bili odlučni

pri ocjeni pojedinih dokaza kao i razlozi zbog kojih nisu bili priznati neki od dokaza, a kako je navedeno izostalo, a pri tome isto ukazano u žalbi, to je isto morao sankcionirati tuženi. Međutim, tuženi ne samo da to nije sankcionirao, već nije ni sam obrazložio sve što je bitno proizašlo o činjeničnom i pravnom stanju na temelju razmatranja prvostupanjskog rješenja, žalbe i cijelog spisa, odnosno nije ocijenio sve navode žalbe i o svakom dao ocjenu pravne utemeljenosti i jasno naveo razloge zbog kojih gore spomenuti navodi iz žalbe nisu prihvaćeni.

Stoga, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je uvažio tužbu tužitelja te poništio konačan upravni akt, zaključivši da je tuženi propustio u svom drugostupanjskom upravnom rješenju izvršiti zakonsku obvezu da jasno i argumentirano odgovori na sve istaknute navode žalbe tužitelja, zbog čega i ovaj sud nalazi da ima mjesta vraćanju predmeta tuženom na ponovno odlučivanje, kako bi se kroz upravni postupak u kome se vrši inspekcijski nadzor nad izvršenim radovima na vodoprivrednom objektu, riješila sva sporna činjenična i pravna pitanja na koja je ukazao ovaj sud ali i prvostupanjski (uključujući i to da li su izvršeni radovi na izgradnji novih ili rekonstrukciji postojećih objekata ili eventualno drugi radovi koji mogu privremeno, povremeno ili trajno da prouzrokuju promjene u prirodnom ili vještački uspostavljenom režimu voda ili na koji utiče režim voda ili se u konkretnom slučaju radilo o izvedenim hitnim sanacionim radovima uslijed utvrđene defektaže na izlaznoj podzemnoj cijevi odvodnog kanalizacionog cjevovoda, te da ovisno od utvrđene vrste, obima i sadržaja izvedenih radova utvrdi da li je tužitelj bio ovlašten da iste poduzima ili je to bilo u nadležnosti drugog poduzeća koje je registrirano za ovu djelatnost, pa ukoliko je tužitelj bio ovlašten da iste poduzima, da li su se predmetni radovi mogli izvoditi samo na temelju pribavljene (nove) vodoprivredne suglasnosti odnosno vodoprivredne dozvole, kao i suglasnosti drugih tijela ako je to predviđeno drugim propisima ili se radi o izvođenju hitnih sanacionih radova kojima se nije odstupilo od uvjeta pod kojima je za taj vodoprivredni objekat prethodno već izdata vodoprivredna suglasnost i dozvola a koja je u vrijeme izvođenja radova bila na snazi), a sve u skladu sa iznesenim napucima oba suda, a potom, u situaciji da stranke ne budu zadovoljne ishodom konačnog upravnog postupanja, istima ostaviti mogućnost da traže od suda da izvrši provjeru zakonitosti i pravilnosti pružene upravne zaštite kroz upravni spor pune jurisdikcije (članak 29. stavak (3) i članak 34. ZUS-a).

Slijedom iznesenog, a kako nisu utemeljeni žalbeni navodi tuženog i kako prvostupanjski sud nije počinio povrede odredaba postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, i kako tuženi odluku o troškovima sadržanu u izreci prvostupanjske presude pobija samo kroz pobijanje odluke o glavnoj stvari, jer u žalbi konkretnim prigovorima ne ukazuju da odluka o troškovima nije pravilna, valjalo je, na temelju članka 346. Zakona o parničnom postupku u vezi sa odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima, žalbu tuženog odbiti kao neosnovanu i presudu prvostupanjskog suda potvrditi.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Maida Kovačević